ster ere sjeldent af synderlig Betydning, ofte endog temmelig unyttige og trættende, undertiden bliver deres Værd reentud ufattelig. Den halvvoxne Lazzaron, som hænger bag paa Vognen for at være tilrede ved Vogndøren, eller som hele Gader igjennem forfølger En for at bære Overfrakken, kan dog gjøre lidt Nytte; men naar han tigger, fordi han just har logeret Natten over under mine Vinduer, eller fordi han af Hjertens Lyst har dandset efter Pifferariens Musik, da ere unægtelig hans Motiver noget mere søgte.

Spørger man den Reisende, medens han endnu er i Neapel, om han gjerne vilde være ganske fri for Tiggerne, da vil han vistnok altid svare bekræftende. Efter Hjemkomsten turde derimod Svaret undertiden ikke blive saa ubetinget. Deels nemlig hører, som sagt, det hele Væsen med til det brogede Folkeliv, dernede paa Moloen eller ved Riviera di Chiaia, hvorom Mindet paa en ubevidst behagelig Maade blander sig med Forestillingen om den klare Himmel og de duftende Orangetræer — deels vil han ved roligere Eftertanke erkjende, at disse Krabater ofte ikke vare saa besværlige, som man skulde troe. Han vil huske, at han i sin Egenskab af Fremmed betragtes af dem som et lovligt Bytte, der er i Besiddelse af Skatte, som deres rige Phantasie ei engang kan overdrive, og hvoraf de have Ret til en Ubetydelighed til Gjengjæld for, at han betræder deres Jordbund; det er endnu bestandigt den italienske Borger, der beskatter Barbaren, medens man næsten aldrig seer, at de adressere sig til deres egne Landsmænd. Og endelig maa det tilstaaes, at Tiggernes Fordringer aldrig ere store. Den mindste Skillemønt standser enhver Forfølgelse, — idetmindste for den Dag! En velanbragt Spøg kan i Nødsfald gjøre samme Nytte, med Venlighed og Bestemthed kan man komme langt med dem, derimod bliver Tiggeren let ved raa Behandling til en farlig Fjende. Penge er ingenlunde det Eneste, hvormed man er istand til at løskjøbe sig, en Apelsin, lidt Brød eller en Cigarstump kunne gjøre samme Tjeneste. I det Hele har den sidstnævnte Artikel en særdeles Tillokkelse for den neapolitanske Ungdom, der ved Besiddelsen heraf strax drømmer sig en Signore; utrættelig kan han følge sin udseete Cigarryger hele Byen rundt, for at passe paa, naar det forønskede Øieblik kommer, da Stumpen bliver bortkastet, ja det er særdeles almindeligt at see disse smaa lasede Fyre af og til gjøre en Razzia ind i Cafféerne, for at bemægtige sig dem, som de Besøgende have henkastet paa Gulvet.

Undertiden kan Tiggeriet paa en comisk Maade parre sig med et Slags Selvfølelse; da et Selskab, efter i et tæt ved Neapel liggende Trattorie at have fortæret sine medbragte Fødevarer, forlangte at betale Værtinden for Brugen af hendes Huusgeraad, protesterede hun med dydig Indignation imod at lade sig dette betale, men ikkedestomindre fulgte hun dog sine Gjæster tildørs med det meest ynkelige »Una carita!«. Et stærkere Beviis vil vistnok neppe kunne føres for, at dette Folk ikke opfatter Tiggeriet som en nedværdigende Handling.

+

Literatur.

— Th. Mügge udgiver endnu en Roman, hvis Sujet ligesom det i Afraja og Erik Randal, er hentet fra det norske Folkeliv; dens Navn er Arvor Spang.

— J. Mosenthal, der i 3 Aar Intet har ladet høre fra sig, har et større Drama under Arbeide, hvortil Stoffet er taget af den danske Historie.

— Striden om hvorledes Englands største dramatiske Digters Navn skal skrives, er indtraadt i et nyt Stadium, da man har fundet Skjødet paa det Huus i Blackfriars, som han kjøbte den 11te Marts 1612, og i hvilket han underskrev sig: „William Shakspere“. Dette Actstykke er for kort Tid siden blevet indleveret i det britiske Museums Haandskriftsamling.

— Sæmundar-Edda tilligemed et Anhang af tildeels utrykte Digte, vil i denne Maaned blive udgivet af Professor Th. Möbius i Leipzig.

— Thackeray har for et nyt Maanedsskrift, der udgives af Smith, Elder & Co. i London, faaet det Hverv at levere 2 nye Fortællinger, hver paa 16 Afsnit. Den berømte Novelleforfatter har saaledes en Beskjæftigelse paa 2 Aar og 8 Maaneder, for hvilken han oppebær det anstændige Honorar af 350 Lstr. om Maaneden.

— The minister's wooing: a tale of New England er Titlen paa det nye Værk af Forf. til Uncle Tom's cabin, som for Øieblikket er under Pressen.

— Det 17de Bind af Thiers: Histoire du Consulat et de l'Empire er nu givet i Trykken. Subskribenterne, der have holdt ud i over 14 Aar, maae dog endnu have Taalmodighed, thi Værket bliver neppe sluttet i det bebudede 18de Bind.

— Den fra den orientalske Krig berømte Militair-Forfatter, Baron Bazancourt, har et nyt Værk færdigt, nemlig: La campagne d'Italie. Ogsaa Marschal Niel har ifinde at give en Beskrivelse af det italienske Felttog.

Prof. Libris Bogauction. I 1850 dømtes en Prof. Libri i Paris til 10aarig Tugthusstraf, for at have udøvet Tyverier til Værdi af 150,000 Rdl. i de offentlige Bogsamlinger. Han undgik sin Straf ved at flygte til England, og mange Omstændigheder have senere talt for, at hans Domfældelse har været uretfærdig. Iblandt Andet blev der paastaaet at han fra Bibliotheket i Troyes havde taget en sjælden Bog, som han siden skulde have solgt i England for 200 Lstr.; men ved nærmere Undersøgelse fandtes dog Bogen i Bibliotheket. Og det Samme var Tilfældet med flere andre Savn, som alle siden viste sig at være ham paadigtede. Som Følge heraf vedblev han at leve uanfægtet i England, hvor han havde Omgang med de fornemste Mænd af hans Fag. Ved den nylig efter hans Død i London afholdte Bogauction bleve alle hans efterladte Bøger solgte, efterat være deelte i to Klasser, en med Hensyn til Værkernes Værdi, en anden til de forrige Eieres autographiske Værd. Blandt de sidste repræsenteredes især de franske, saasom Diana af Poitiers, De Thou, Colbert, Richelieu, Fouquet, Madam de Maintenon, m. Fl. Enkelte Bøger betaltes med 60, 80, 100 og 110 Lstr. Den høieste Priis 150 Lstr. betaltes for Machiavellis Arte della Guerra, en lille „Aldinare“ fra 1540. Hele Salgssummen gik op til 8822 Lstr.

— Chr. Tønsberg i Christiania har udstedt en Subskriptions-Indbydelse paa „Billeder af Norges Historie“, udførte af P. N. Arbo (en ung talentfuld norsk Konstner) med Text efter P. A. Munch. Den hele Cyklus er beregnet paa at skulle udgjøre 12 Billeder i stort Atlasformat, elegant udførte i Farvetryk af det bekjendte Winkelmannske lithographiske Institut i Berlin og vil blive ledsaget med oplysende Text paa Norsk, Tydsk og Engelsk. Første Serie vil indeholde: 1) Olaf Trygvasons Ankomst til Norge, 2) Olaf Trygvason kaares til Norges Konge, og 3) Olaf den Helliges Død.

Maleri.

— For at tilveiebringe et Grundfond til Opføreljen af en Bygning for et norsk Nationalgallerie og Konstskole i Christiania, have flere Konstnere sammesteds skjænket værdifulde Arbeider, der agtes bortloddede, efter først i disse Dage at have været udstillede. Et Antal af 3000 Lodder à 1 Species ville blive udstedte.

— Konstforeningen for Skaane og Sydsverrig, der har sit Sæde i Malmø, afholdt for kort Tid siden sin aarlige Generalforsamling. Blandt de bortloddede Malerier befandt sig, foruden Stykker af svenske Konstnere, 6 af danske og norske. De danske vare navnlig „Slaget ved Isted“ og „Frederikstads Bombardement“, begge af Simonsen.

— Den svenske Maler E. Lundgren, som har været med i den indiske Krig, har til London sendt 400 Aquarel-Skizzer, der behandle, hvad han der har oplevet; Dronningen har bestemt at lade flere af dem udføre i det Store for Windsor- og Buckingham Paladserne.

— Det grevelige Brobeckske Billedgallerie skal den 31te October til Auction i Hannover; Samlingen blev undereet tilbudt Kong Georg for 100,000 Thlr., men han fandt sig ei beføiet til at erhverve den for den fastsatte Sum. Den indeholder 365 Malerier, hvoriblandt en Madonna af Correggio, udsøgte Mesterværker af Raphael, Tizian, Paul Veronese, van Dyk, Rembrandt og Dürer. Iblandt Portraiterne nævnes Julius Strozzi, malet af hans Broder Bernhard, og Digteren Crasso af Tinelli i Venedig. Landskaberne høre meest til den slamske Skole. Heller ikke mangler det paa Billeder af Hollænderne, blandt hvilke der findes nogle af Gerhard Douw, men ikke som sædvanlig i Miniature, men store Genrebilleder af ophøiet Characteer, saasom „Tobias' Helbredelse“.

— I Berlin har den berømte Maler Cornelius nylig aabnet en Udstilling af hans egne Arbeider. Man seer hans Tegninger til „Niebelungenlied“, 7 ialt, til hans Frescomalinger i Generalconsul Bartholdys Sal i Rom (Joseph, som giver sig tilkjende for sine Brødre), i Villa Massini (Dantes Himmelfart), i Landsbykirken i München, i den kongelige Kirkehalle i Berlin, og endelig hans Udkast til Choret i den nye, endnu ubyggede, Domkirke sammesteds.

Billedhuggerkonst.

— Ved den Septemberfest, der aarlig feires i Brysel til Ære for Congressen 1830 og Constitutionen, afdækkedes iaar en i denne Anledning reist Mindestøtte, hvortil Grundstenen blev lagt for 9 Aar siden. Støtten er 168 Fod høi og bærer en colossal 16 Fod høi Statue af Kong Leopold, modelleret af Wilhelm Gees og støbt i Lüttich. Paa Støttens Fod findes Basreliefs, forestillende Landets og dets 9 Provindsers Skytsaander. De fire Hjørner ere smykkede med Sindbilleder af Undervisnings-, Trykke-, Troes- og Forenings-Friheden; i 3 indmurede Mormortaver findes Navnene paa den constituerende Forsamlings Medlemmer og Grundlovens Hovedsætninger.

— Den 5te September, Humoristen Saphirs Dødsdag, afsløredes paa den jødiske Kirkegaard i Wien et Mindesmærke, som er reist ham af hans Venner; det bestaaer af en Granitsøile, der er prydet med en Lyra og Krandse af vilde Roser, som Allusion til hans Bog „Wilde Rosen“.

— Flere af de betydeligste Billedhuggere i München have af Kong Ludvig faaet det Hverv, at udarbeide Modeller til Statuer af berømte Mænd, der deels skulle blive udførte i Marmor, deels i Erts. Iblandt disse Arbeider nævnes en Statue af Churfyrst Max Emanuel af Bayern, som skal opstilles paa Promenadepladsen.

— Carl Steinhäuser i Rom har i den sidste Tid været beskjæftiget med flere større Arbeider, blandt hvilke Gruppen „Nordens Apostel Ansgarius, der befrier en Slave for Aaget“, roses meget for dens dybe og religieuse Udtryk.

Krigsvæsen.

Den Militaircommission, som i England har faaet det Hverv at undersøge Misligbederne ved de nærværende Militsregimenters Organisation, har udgivet en Beretning, der indeholder adskillige, for de engelske Samfundsforhold ret charakteristiske Træk, blandt hvilke vi fremhæve følgende:

I det andet Sommersetshires Militsregiment forlangte sex Capitainer samtidig deres Afsked, fordi en yngre Officeer af den adelige Slægt Stanley var bleven foretrukken for dem til at beklæde den vacante Majorspost. Parlamentsmedlemmet, Oberst Pinney, Regimentets Overstcommanderende, angiver som Grund for sin Fremgangsmaade, at den ene af de forbigaaede Capitainer var „en Mand, som altid skrev i Aviserne og ovenikjøbet under det omineuse Mærke »Civis Britannicus«, medens en anden Capitain „var uskikket til en slig Forfremmelse, fordi han var en Søn af en forhenværende Haandværker i Bath.“ Civis Britannicus' Skjebne, siger »The Examiner«, kjende vi ikke, men det andet Offers Skjebne fortjener at berettes med Oberst Pinneys egne Ord: „For at godtgjøre, at jeg ikke nærede den ringeste Uvillie mod Capitain — — —, siger han, vil jeg blot anføre, at uagtet jeg ikke troede, at denne Mand af forskjellige Grunde var skikket til at fungere som Capitain i Sommersetshires Milits, anbefalede jeg ham dog til at indtræde i det første ledige Nummer i det 16de Landseneerregiment, og han modtog sit Patent uden Betaling, alene paa Grund af min Anbefaling; han havde Penge nok til at indtræde i det 16de Landseneerregiment, og jeg anbefalede ham.“

Den forhenværende Haandværkers Søn indtog ifølge Parlamentsmedlemmet, Oberst Pinneys Mening, ikke en saadan social Stilling, at han kunde være Officeer i Sommersetshires Militsregiment, men han var vel skikket til at gjøre Tjeneste i Dronningens Landseneerregiment, og da han havde Penge nok, fik han sit Patent uden Vederlag paa den tappre Obersts Recommendation.

Theater.

— Paa Tirsdag opføres for første Gang paa det kongelige Theater et nyt Drama af Carit Etlar „Naar Solen gaaer ned“.

— I Paris skal der bygges to nye Theatre, et „Theâtre du prince imperial“ og et Folketheater. Paa det sidste skal opføres Tragødier, Skuespil, Lystspil, Operaer og Balletter for en billig Entree, for at gjøre de bedste Konstværker bekjendte hos de mindre bemidlede Klasser. Paa Gymnase dramatique, Parisernes Yndlingstheater, indstuderes der for Øieblikket et nyt Stykke af Alexander Dumas' Søn: „Le père prodigue“. Paa Théâtre de la Porte St. Martin gjør et nyt Drama „La jeunesse de Louis“ megen Lykke. Det er af Jules Lacroix, den samme, som har gjort sig fortjent ved en udmærket smuk fransk Oversættelse af Sophokles „Kong Oedipus“.

Statistik.

— I det forløbne Aar er der i Sverrig af Statens Midler anviist 1,713,803 Rdlr. til saadanne Formaal, der have Agerbrugets Fremme for Øie, hvoraf dog de 791,356 Rdlr. udgjøre Laanesummer i samme Øiemed.

— I 1858 bleve paa samtlige engelske Jernbaner befordrede 139,193,699 Personer. Paa hver 6 Millioner af disse Reisende kommer ved Uheld paa Banen 1 Død og paa hver 300,000 een Saaret.

— I 1858 var der 193 Telegraphstationer i Frankrige med en Traadudstrækning af omtrent 2000 Mile. Der befordredes 463,000 Depecher, 50,000 flere end i 1857.

— Englands Guld- og Sølv-Ind- og Udførsel. I de seneste Aar har Australien produceret i Gjennemsnit 3 Millioner Unzer Guld, eller noget over 11 Millioner £. Kalifornien 52 Millioner Dollars eller 13 Mill. £, begge tilsammen altsaa 24 Mill. £, hvoraf de 15½ Mill. ere gaaede til England. Desuden har dette Land i Gjennemsnit faaet 10 Mill. £ i Sølv fra Frankrige og Belgien, 3½ Mill. fra de mexikanske og sydamerikanske Bjergværker og 3½ Mill. fra Middelhavshavnene; alt Sølv for Størstedelen i Femfranckstykker. Sølvet gaaer igjen ud til Indien og China. Ifjor indførtes der til England 16 Mill. 200,000 £ i Guld og Sølv og udførtes c. 10,750,000 £. De 5½ Mill. der forbleve i England, bestode alene i Guld, medens alt Sølvet blev exporteret. I indeværende Aars første Halvdeel indførtes til England c. 11,750,000 £ i Guld og udførtes 9½ Mill. £, hvoraf over 8 Millioner til Frankrig. Af Sølv indførtes i samme Tidsrum c. 8,300,000 £, hvoraf over Halvdelen kom fra Frankrig og Belgien; men det udførte næsten 10 Mill. Sølv, eller 1½ Mill. mere end indførte, og deraf gik alene 9 Mill. over Suez til Indien og China.

— I forrige Aar er der i Hamborg falleret 86 Firmaer med et Beløb af ikke mindre end 6,429,700 Rigsdaler Rigsmønt.

— Den 1ste Januar 1859 eiede Kongeriget Storbritanien og Irland 1854 indregistrerede Handelsdampskibe med 682,433 Tons Drægtighed, eller med Fradrag af Maskinrummene 441,878 Tons, hver Ton omtrent lig 1820 ℔ dansk Vægt.

Præmieopgaver.

— Arbeiderforeningen i Kjøbenhavn udlover 25 Species for et, c. 2 Ark stort, Skrift, der i korte og sattelige Træk fremstiller de motiverede Leveregler, der maatte ønskes efterlevede af Arbeidsklassen. Indlevering skeer til Foreningens Bestyrelse inden 31te Januar 1860.

— Foreningen for Runkelro-Industrien i Toldforbundet har udsat en Præmie paa 1000 Thlr. preussisk Courant for Opfindelsen af et Apparat, der er istand til at controllere Vægten af de Roer, der passere Knuserne. Der fordres, at Apparatet skal kunne arbeide under Laas og Lukke idetmindste 14 Dage irad, at det skal kunne anbringes uden Vanskelighed, og uden paa nogen Maade at hindre eller forsinke Fabrikationen. Besvarelser maae indsendes til Fabrikant A. Jacob i Halle forinden den 30te November d. A.

Industri.

— Laugsvæsen er dog en herlig Ting! Fra Frankfurt a. M. fortælles, at Borgerforeningen der, et Selskab som tæller 3000 Medlemmer, for nogen Tid siden skulde forsynes med nye Stole og i den Anledning modtog Tilbud fra en Fabrikant i Mainz, om at levere disse Stole til 1½ Gylden Stykket; men at en Snedkermester af Lauget, støttet paa sine Borger- og Laugsrettigheder, tiltvang sig denne Leverance til 3 Gylden og derefter kjøbte Stolene hos Fabrikanten i Mainz.

— Af Trondhjems Haandværkerforening indbydes til Deeltagelse i en Industriudstilling sammesteds i Juni—Juli 1860 for Raastoffer, Haandværksarbeider, Fabrikater eller Manufacturarbeider paa ethvert Forædlingstrin fra samtlige Norges Egne.

Forbrydelser.

— I disse Dage er der i Egnen af Darkehmen i Preussen begaaet en Forbrydelse af et særeget Slags. En Kone i Dumbeln fødte for nogle Uger siden et Barn. Syv Dage efter fandt hun, da hun efter en kort Fraværelse kom hjem, Vuggen tom. Barnet var stjaalet fra hende. Det lykkedes endelig en Gensdarm ved ivrige Efterforskninger at opdage Tyven. Det var en 19aarig allerede eengang for Tyveri straffet Pige fra en Landsby i Nærheden. Hun havde havt til Hensigt at udgive Barnet for sit eget, for at tvinge sin Forlovede, en ung velhavende Gaardmandssøn, at give hende Penge, eller vel endogsaa i heldigste Fald at ægte hende. Efter de preussiske Love straffes en saadan Forbrydelse — Ran af et Menneske under 16 Aar for derved at tilvende sig Fordele — med Tugthuus indtil 15 Aar.

— I Baiern er passeret følgende Historie, der anføres som formeentligt Beviis for de demoraliserende Virkninger, Laugsvæsenet og Concessionssystemet medføre. En ung Haandværker, der var forlovet med Datteren af en Mesters Enke, søgte forgjæves om at faae Tilladelse til at fortsætte hendes Faders Forretning. Der maatte ikke gives nogen ny Concession, for ikke ved Concurrencen at forringe de øvrige Mesteres Næring. Moderen var imidlertid endnu i Besiddelse af sin afdøde Mands Bevilling, da hun, som Enke efter en Laugsmester, var berettiget til at fortsætte Mandens Forretning; heller ikke kunde man nægte hendes Mand Concessionen, naar hun igjen vilde gifte sig. Familien faldt derfor paa at følge den sørgelige og besynderlige Udvei, at Elskeren pro Forma giftede sig med Moderen, men i Virkeligheden levede med Datteren som sin rette ægteviede Kone, medens Moderen hjalp i Huusholdningen som Tjenestepige.